

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 18. maja.

Neprijetna vest javlja se iz rumunske prestolnice ob Dimbovici, kjer bivajo že kakih 14 dni odposlanci avstro-ogerske države, da bi sklenili novo trgovinsko pogodbo s kraljevino Rumunsko, vest namreč, da so se vsa pogajanja h kratu razdrila, da je rumunski zastopnik minister Pherekyde izjavil, da nema nikakega pomena, nadaljevati konferenco, dokler Avstro-Ogerska nepremično vztraja pri svojih zahtevah. Minister Pherekyde, „zmagonosni“, dostavil je še to, da ga več na posvetovanje ne bode.

Ta vest je tem neprijetnejša, ker poteče dosedanja trgovinska pogodba mej Avstro-Ogersko in Rumunsko že z zadnjim dnem tega meseca, ker ni pričakovati, da bi se v tem kratkem času ugledala vsa nasprotstva, in se nam je nadejati carinske vojne mej našo državo in sosedno kraljevino, ker imamo torej pred seboj pereče vprašanje, o katerem ne vemo, kako se bode razvzljalo, katero pa v najugodnejšem slučaju za našo monarhijo v gospodarskem in političnem oziru ne bode brez čutnih posledic.

Na Dunaji in v Pešti nastala je vsled tega velika razburjenost in vse se pripravlja na carinski boj, ki bode obema strankama prouzročil mnogo žrtev. Tudi ko bi naša monarhija v tem boji zmagala, bode zmaga vsekako drago stala, kajti Angleška in Nemčija, katerih trgovinske pogodbe so še pet let veljavne, bosta mej bojem preplavili Rumunsko s svojim blagom, s svojimi proizvodi in teško bode potem nazaj dobiti izgubljenih trgovišč.

Rumunska pokupila je doslej leto za letom za veliko milijonov goldinarjev naših izdelkov, carinska vojna zadela bode najhujše tovarnarje in delavce na Dunaji in „N. fr. Presse“ že toži, da utegne marsikatera tovarna ustaviti delo in da več tisoč delavcev ne bode imelo zaslužka. Zadete pa bodo po carinskem boji tudi železnice, parobrodsko društva in vse prebivalstvo, kajti podražilo se bode meso in žito. Doslej uvažalo se je mnogo rumunske živine, kakor tudi rumunske pšenice, katera se je pomešavala s težjo ogersko pšenico ter potem razpečavala, kar bode vse, vsaj dokler traja carinska borba, prenehalo.

Zanimivo je preiskavati, kdo nam je naklonil ta spor s sosedno Rumunsko. V ta namen pa treba

ogledati si dosedanje razmere. Po trgovinski pogodbi, ki je veljavna še do 1. junija, odprta je vsa Rumunska avstrijskim izdelkom in surovinam, nasproti pa se isto tako smejo uvažati rumunske surovine, zlasti živina in žito. Rumunska držala se je vestno te pogodbe, ne tako pa Avstro-Ogerska. Rumunska glasila namreč pišejo, da so jim na Ogorskem na razne načine metali polena pod noge in ovirali uvažanje živine in žita. Pod pretvezo, da razsaja na Rumunskem živinska kuga, da nedostaje ondu živinozdravnikov, prepovedali so kar naravnost uvažanje rumunske živine, kož in drugih takih predmetov, sploh pa za vse surovine odredili tako sitne naredbe, da jih ni bilo moči prenašati. Seveda je to bilo madjarskim živinoorejcem v veliko korist in dvojiti o tem ne treba, saj je znano, kako machiavellističnih sredstev se poslužuje madjarska vlada, celó v deželah pod sv. Štefana krono. Uvažanje živine iz Hrvatske in Slavonije na primer je jednako težavno, kakor iz Rumunske, in ni davno še temu, da so Arpadovi potomci v ameriški masti izumili trihine, samo da so potem prepovedali uvažanje ameriške masti in se tako znebili hude konkurence.

Naravno je, da se je Rumuncem sedaj, ob obnovljenji trgovinske pogodbe, zdel pravi trenutek, uspešno zavarovati svoje koristi. Avstro-Ogerska želi od Rumunske za svoje blago takih olajšav, kakršne uživata sedaj Angleška in Nemčija, ki imata najugodnejše pogoje. To je glavna zahteva avstro-ogerske države. Rumunska pa te zahteve neče popolnem vsprejeti, ampak le deloma. Olajšave dovolila bi le izvirno avstrijskemu blagu, ne pa transitnemu blagu, ki se skozi Avstrijo prevaža, katero bi bilo torej od pogodbe izključeno. Od svoje strani pa zahteva Rumunska, da morajo vse rumunske surovine, zlasti živina in žito biti carine proste in da mora to izrecno biti zapisano v pogodbi samej, ne pa v dodatku, kakor je bilo sedaj.

Odposlanci avstrijski in ogerski pa teh rumunskih zahtev neso hoteli pripoznati. To bila je glavna ovira sporazumljenju. K temu prišlo je pa še nekaj. Naša vlada poslala je posebno komisijo v Rumunsko, da se na lici mesta prepriča, kake so živinozdravstvene naredbe v Rumunski in so li opravičene pri-

tožbe, da madjarska oblastva po krivici zavirajo uvažanje rumunske živine. Rumunska pa omenjene komisije ni hotela pripoznati, češ, bilo bi proti nje-nej samostalnosti, ko bi odposlanci ine države mešali se v njene zadeve, pregledovali in nadzorovali njene zavode in naredbe.

In tako razbila so se vsa pogajanja in jako malo je upanja, da bi se diferencije poravnale, marveč nadejati se nan. je carinske borbe, v kateri bode od naših izdelkov in od rumunskih surovin na meji plačevati toliko carine, da bode izvažanje popolnem nemogoče in vse občevanje inej nami in Rumunsko sploh „ad absurdum“ dognano. Dasi je Rumunska v primeri z našo državo mnogo slabejša, utegne vender ložje vztrajati v carin-ki borbi. Njeni glavni pridelki živina in žito naši bodo drugih kupcev, ne tako pa naši obrtniški in tovarniški izdelki. Naš eksport ima glavno pot v orient, v orijentu samem pa smo doslej največ skupili baš v Rumunski. Tega doslej ne bode, drugih trgovišč pa za nas ni, ker imamo na severu in na zahodu sosedo, ki nam neso kupci za take predmete, marveč prodajalec.

Carinska borba pa bode tudi v političnem oziru imela zle posledice. Naš upliv v orijentu bode se zmanjšal, naša postojanka ob Donavu bode opasneja, ker Rumunska, o kateri se je mislilo, da nam je naklonjena, pokazala se je odločno protivno. In kakor z Rumunsko, tako utegnemo se varati tudi s kako drugo državo in državico, kajti „exempla trahunt“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 18. maja.

Odsek za pretresovanje predlog o obnovljenji avstro-ogerske nagodbe se je razdelil v tri pododseke po 15 članov. Prvi pododsek se bode bavil z bančno predlogo in predlogo o 80 milijonem dolgu, drugi s sladorno predlogo, tretji pa s carinsko in trgovsko zvezo. V vsakem teh pododsekov je po deset desničarjev.

Vnanje države.

Skoro vsi skupščinarji, katere je imenoval srbski kralj, so uradniki. S tem si je vlada zagotovila večino v zbornici. Imenovani so si nekda

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Deveto poglavje.

(Dalje.)

Ivan je tam v Cercottu dokaj mislil v samoti in posledek vsega premišljevanja je bil ta, da ne more, da ne sme postati Betine soproga.

Vojaki razsedejo na dvoriščih v vojašnici. Ivan se poslovi od svojega polkovnika in od tovarišev. Zdaj je vsega konec. Prost je in lahko bi šel... A ne gre še. Okolo sebe gleda... Kako srečen je bil še pred tremi meseci, kadar je mej ropotanjem topov, drdrajočih po Souvignyjskem tlaku, jezdil s tega velikega dvorišča! Kako žalosten odhaja danes! Nekdaj je bil tu njegov svet... kje bode neki odslej?

V svoje stanovanje gre. Piše gospe Scottovej ter jej pove, da ga službene zadeve silijo, takoj odpotovati, da danes opoludne ne more več obedovati v gradu. Prosi gospo Scottovo, naj ga lepo pripo-

roči gospodični Betini... Betina!... Ah, kako težko ga je stalo, zapisati to ime!... Sklene pismo... Hoče je takoj odposlati.

Pripravlja se za odpotovanje. Potem se hoče še od svojega kuma posloviti. To mu je najtežje... Govoriti hoče pri njem samo o kratkej odsotnosti.

Odpre jeden predal svoje pisne mize, hoteč novcev ven vzeti. Kar ga zbode najprej v oči majhen list na višnjelem papirju... To je jedini listič, katerega je dobil od nje:

„Ali boste tako prijazni, da mi po prinesitelji tega lista pošljete knjigo, o katerej ste mi sinoči pravili? Mogoče, da bode malo pretežka zame, a vendar hočem poskusiti brati jo! Da se kmalu vidimo! Pridite prej ko mogoče!“

Podpis je bil: „Betina“. Ivan vedno vnovič čita te vrstice... A kmalu ni mogel več čitati. Oči so se mu pomračile.

„To je jedino, kar mi ostane od nje!“ dejal si je.

Ravno ta čas sedela sta abbé Konstantin in Pavlina drug zraven drugemu. Proračun imata. Gmotne razmere so sijajne; v blagajnici je več nego dva tisoč frankov! Želje Suzanke in Betine so se izpol-

nile: nobenega reveža ni več v okolici! Staro Pavlino časih celo malo vest peče.

„Glejte, gospod župnik,“ pravi, „morebiti pa vender malo preveč dajemo. V sosednjih krajih že ljudje tu in tam vedo, da mi tukaj s tako radodarno roko delimo miloščino. Ali veste, kaj se kakega levega dne utegne zgoditi? Vsak se bode hotel kot revež naseliti v Longuevalu.“

Župnik da Pavlini petdeset frankov in ta jih gre izročiti možu, ki je bil padel s senenega voza ter si zlomil roko.

Abbé Konstantin sam ostane doma. Poln skrbi razmišljuje svoje misli. Čakal je polk, ko je mimo šel, a Ivan se je ustavil jedva par trenutkov; bil je zelo žalosten videti. Že nekaj časa sem je abbé opazoval, da Ivan ni bil več tako vesel in živahen kot nekdanj. Župnik si zaradi tega ni nič belil glave, ker je mislil na tako mimogredoče mračno razpoloženje duha, kakršno je pač lastno mladini, o katerem pa takšen dober star duhovnik ni nič več vedel. Danes pa ga je bila pobitost Ivanova prav posebno zavzela.

„Tako pridem, boter,“ dejal je župniku. „Govoriti mi je z Vami.“

izgovorili pravico, da bodo smeli glasovati, kakor se njim bode zdelo, in ne bodo brezpogojno podpirali vlade. To pa je le olepšanje cele stvari. Vlada, ki je pri volitvah tako nepostavno ravnala, bode tudi znala te uradnike prisiliti, da bodo po njej volji plesali. K večjemu si bode kateri izposloval kako boljše mesto ali red, da bode podpiral vlado. Po vseh parlamentarnih državah, koder smejo biti uradniki člani parlamenta, se je pokazalo, da so večinoma le vladni kimovci. Če se semtertja ta ali oni tudi pridruži opoziciji, je njegovo nasprotovanje le bolj navidezno in traja le tako dolgo, dokler vladi ugaja.

Ruski vladni krogi vedno bolj spoznavajo, da nemško prijateljstvo ni dosti vredno. Odkar sta se bolj sprijaznili Nemčija in Anglija, neso Nemci nič več tako prijazni Rusom. Nemčija potrebuje ruskega prijateljstva samo tako dolgo, dokler jej preti nevarnost od Francozov.

Zaradi blokade poslanci z **grških** otokov ne morejo drugače v Atene, kakor, da jih prepelje kaka tuja ladija. Kakor se poroča, bode jih jedna angleška ladija prepeljala v Atene. Predvčeraj je neka ribiška ladija poskusila prodreti blokado, pa jo je preganjala avstrijska torpedovka. Ribiči so pa imeli pri sebi dinamitne patrone v ribiške namene ter so jih porabili proti torpedovki, ki jih vsled tega ni več preganjala. Avstrijci so nekda odvzeli zaloge premoga na Skiathosu, ki so bile namenjene za grško brodogojstvo.

V **Italiji** je volilno gibanje jako živahno. Kmetijski minister Grimaldi je v nedeljo govoril na volilnem shodu v Catanzari. Razlagal je, da je vlada izvela skoro vse reforme, katere je bila obljubila, a sedaj je pa bila prisiljena razpustiti zbornico, ker je njena stranka začela razpadati. Sedaj ne gre za Depretisa, ampak za izvedenje onih reform, katere še neso izvedene. Regulovanje davka ni koristilo le severnim, ampak tudi južnim krajem. Povsod se vidi napredek. Finance državne so tudi povoljne. V orientalnem politiki je vlado podpirala status quo, ker ne mara, da bi se motil mir. Da so italijanske čete posele Massuah, ni brez vse koristi, ker je ta kraj važen za trgovino. Obžaloval je krvavi dogodek v Harraru in rekel, da se bode Italija maščevala, kedar bo priložnost, prenačiti se pa ne sme. Potem je minister našteval razne reforme, ki jih bode še treba izvesti. Crispi je v delavskem društvu v Palermi razlagal svoj program, kako pomagati delavcem, da se morajo na pravičnejši podlogi urediti razmere mej kapitalom in delom. Kakor je 13. stoletje dalo svobodo meščanskemu stanu, tako jo mora 19. stoletje dati delavskemu. Bonghi je pa v Napoli napadal Nikotero in trdil, da ta mož hoče na vsak način zapovedovati. Sicer pa Bonghijev govor ni bil dosti vreden.

Gladstone imel je resno voljo popraviti krivico, katera se že več stoletij godi irskemu narodu. Z nenavadno gorečnostjo je zagovarjal v **angleškem** parlamentu irsko predlogo, da bi priboril Irce deželno avtonomijo. Iz njegovih govorov se je razvidelo, da je trdno prepričan, da zagovarja le dobro stvar, pravico in korist države. Toda, kakor se kaže, bodo vse njegove besede le bob v steno. Ta državnik nema posebne sreče. Že večkrat so ga vrgli njegovi lastni pristaši iz sebičnosti. Jednako se mu utegne tudi sedaj prigoditi. Irski predlogi se upira ne le vsa opozicija, ampak tudi nek del liberalcev. Ne le prvrženci Hartingtonovi, ampak tudi radikalci hočejo nasprotovati irski predlogi. Kakor se nam dozdeva, Chamberlain nema nobenega pravega uzroka, upirati se politiki Gladstonovi. Najbrž si le skuša na ta način pridobiti si popularnost na Angleškem, ko si je s svojimi radikalnimi idejami pri volitvah ni mogel. Vse njegovo delovanje meri na to, da bi kedaj postal vodja kake mogočne stranke. Sedaj je videl, da mnogo angleškega na roda, kateri goji staro sovraštvo do Ircev, ne odo-

brava Gladstonovih predlogov in začel je tedaj agitovati proti Gladstonu. Na vladnej irski predlogi našel je sedaj to sedaj ono hibo. Gladstone je predlog predelal, da bi se zagotovil glasove radikalcev, ali zaman. Poslednji zahtevajo vedno novih prememb. Ko bi jim hotel Gladstone še kaj dovoliti, bi vsa irska predloga zgubila ves pomen. Potem bi jo irski poslanci več ne podpirali, ker bi videli, da ne bi več koristila irskemu narodu. Te dni so Chamberlainovi in Hartingtonovi prvrženci imeli več posvetovanj, katerih izid je bil, da bode kakih 130 do 140 liberalcev glasovalo proti irski predlogi, ki bi tedaj bila v zbornici zavržena. Nekateri liberalci se prizadevajo, da bi Gladstone pregovorili, da bi umaknil svojo irsko predlogo in tako zagotovil si jedinstvo stranke. Kakor pa javljajo poročila iz Londona, Gladstone hoče vse sile napeti, da prode s svojo predlogo in zboljša ljudsko blagostanje na Irskem. Ako jo bode zbornica zavržla, bode razpustil parlament. Narod naj bode potem sam se izrekel o irskem vprašanju. Gladstone se nadeja, da bodo oni volilci, katerim je on pomogel do volilne pravice, pri novih volitvah volili njegove prvržence. Da bi se le stari mož ne motil! Pa ne le samo v parlamentu, temveč tudi zunaj parlamenta se pripravljata huda borba proti irski deželni avtonomiji. Posebno se mislijo irski protestanti hudo ustavljati irski predlogi, morda celo z orožjem v roci. Protestanti so se pred nekaterimi stoletji priselili na Irsko in tu uživajo velike predprave. Bivajo pred vsem v ulsterski grofiji. Ko bi se uvela irska deželna avtonomija, imeli bi precejšnjo gmotno škodo in zgubili bi mnogo svoje veljave. Dosedaj so veljali za jedine Angliji verne prebivalce na Irskem. Zategadelj so jih nastavljali po vseh višjih državnih službah. Ko bi pa se upeljala deželna avtonomija, bi jih pa z javnih mest vedno bolj spodrivali katoliki. Če je na Irskem v kakem kraju bilo le kakih 7 do 8 protestantov, že so imeli svojega župnika, kateri je bil plačan in to še dobro iz državne blagajnice. Take predprave bi vse prnehale. Naravno je tedaj, da se bodo protestanti hudo upirali. Upor bode tem hujski, ker so bogati in si lahko preskrbijo potrebnih sredstev. Nad 30 tisoč dam iz ulsterske grofije poslalo je kraljici prošnjo, da naj nikar ne potrdi Home-Rule predloge. To prošnjo je prva podpisala vojvodinja Abercorn, zastopajoč plemstvo, druga gospa Knox, soproga Dowskega škofa, zastopajoč duhovščino, tretja gospa Henderson iz Belfasta, zastopajoč narod, potem se pa vrste drugi podpisali. Ko bi pa ta prošnja ne pomagala in bi irska predloga postala zakon, bode pa Ulsterci začeli se upirati plačevanju davka. Vlada jih bode morala siliti z vojaško silo k spolnovanju te državljanske dolžnosti. Tedaj se pa bodo spuntali. Že sedaj nakupujejo orožje. Na Angleškem je kakor na Španjskem mnogo častnikov brez komande. Pridobili so si vojaško dostojanstvo, večidel z denarjem, da se morejo v družbi ponašati s svojim činom. Ti ljudje so kolikor toliko izurjeni v vojaških zadevah. Pri notranjih homatijah taki vojaški dostojanstveniki lahko veliko škodujejo. To se posebno dobro vidi na Španjskem, kjer je bilo baš preveliko število častnikov brez komande jeden glavnih vzrokov notranjih nemirov. Več tacih častnikov je nekda se že ponudilo Ulstercem, da hočejo voditi ustanek. Poročalo se je celo, da hoče general Wolseley prevzeti glavno poveljstvo ustašev. Poslednji je pa proti vojnemu ministru se izjavil, da tega ne namerja. Časniki vender sodijo, da vsa stvar ni popoln izmišljena, ampak se je Wolseley, ki je sam irski protestant, že pri kakej priložnosti izjavil, da odobrava upiranje svojih rojakov. To vrenje mej irskim prebivalstvom protestantskega veroizpovedanja bodo pa nasprotniki irske avtonomije v angleški zbornici porabili v svoj prid. Trdili bodo, da bi Gladstonove irske reforme prouzročile še nevarnejšo državljansko vojno, kakor bi pa bil ustanek na Irskem, ko bi bile irske

reforme zavržene. Toda kdo si bode morda mislil, naj bi Gladstone Ulster odločil od ostale Irske, ako se baš ta pokrajina tako ustavlja irski avtonomiji. To se pa ne da izvesti. Dolgoletno zatiranje je tako podkopalo irsko blagostanje, da bi Irska brez Ulstra ne mogla prenašati državnih bremen. Sicer so pa Ulsterci obogateli baš iz dohodkov vse Irske, ker so bili vedno kot vladajoča stranka, tedaj je tudi pravično, da kaj store za deželo. Parnellovi bi tudi ne dovolili, da bi se Irska kako razkosala, ampak hočejo celi zeleni otok imeti zase. Iz tega se vidi, da se irsko vprašanje ne bode še tako hitro povoljno rešilo. Upanje je pa opravičeno, da bodo Gladstonovi liberalni nazori se vedno bolj širili in prej ali slej prišli do veljave, vsaj povsod nazadnje le zmaga pravica, če tudi je treba za to večkrat trdega boja.

Dopisi.

Iz Gorice 15. maja. (Porotne sodnije. — Volitve v mestni zastop. — Liberalno-židovska dobrohotnost. — Varia.) V ravno minolem tednu zanimale so Gorico v prvi vrsti porotne obravnave, ki so pričele v ponedeljek ter končale danes. Še nobenkoli ni bilo zanimanje tako živahno, kakor sedaj in razburjenost večja, kakor v četrtek. Prvi dan zatožen je bil neki L., da je oskrnil deklico, ki ni imela še 14 let; porotniki so ga oprostili, a javno mnenje ne. Drugi dan je prišel pred porotnike mož, ki je izdal dva ponarejena bankovca po 50 gld., tudi ta je bil oproščen. Tretji dan je pa stal pred porotniki uradnik, ki si je prisvojil 2200 gld. depozit, za katerega je pa precej, ko se je to izvedelo, darovala neka Francozinja nad 1000 gld. in druge dame nabrale so, kar je mankalo, tako da je bila iznevrjena vsota povrnjena. Da si je dotičnik priznal, da je denar izneveril, bil je vendar oproščen; a to ni naredilo dobrega utisa po mestu in komentare, ki jih je ljudstvo delalo, ne bi bilo varno napisati. Včeraj prišel je na vrsto italijanski grof Savorgnan, ki je svojo soprogo zasačil „pri treh kronah“ v Gorici v društvu svojega prijatelja M., dasi je doma rekla, da pojde v Milan k svojim. Grof je dvakrat ustrelil na don Juana ter ga je le lahko ranil in dvakrat na soprogo, kateri je razdrobil mazinec ter jo lahko ranil na prsni, kar je bilo v „Slovenskem Narodu“ ob svojem času že poročano. Radovednega občinstva je bilo pri tej obravnavi toliko, da se je vse trlo, in simpatije so bile obrnjene izključljivo grofu, ki je bil tudi oproščen, kar je občinstvo z odobravanjem vsprejelo. Danes toži državno pravištvo dva italijanska kmeta radi ponarejanja državnih papirjev.

Dopolnilne volitve v mestni zastop so pred durmi, vršile se bodo med 25. t. m. in 1. junijem. Nezadovoljnost s sedanjim zastopništvom je večstranska in različne stranke se pripravljajo na boj zoper liberalno-židovsko stranko, ki vse žile napa, da bi zmagala in bi tudi Nemce v svojo sredo vsprejela, da bi le zmagala. Vsi krogi so radovedni, bodo li Ritterji, Boeckmanni itd., to je vladna stranka, še dalje na isti vrstici vlekli, kakor „Unionisti“, ali pa se bodo od njih ločili. Kamor se ti obrnejo, tja se obrne tudi naša lokalna vlada in tam bode menda zmaga. Slovenci se v tej borbi, ki se pa le za kulisami vrši, bolj rezervirani in ni še znano, se li bodo — boja udeleževali ali ne; kot stranka menda ne, dasi je „Sloga“ volila za to poseben odsek.

Sicer je tudi prav težko odločiti se, kateri stranki pomagati ali s katero zvezati se. So taki, ki bi želeli nekako premirje s poštenimi Italijani, kajti oni trdijo, da bi Italijani in Slovenci skupno pridobili si v deželi vse narodne pravice, dočim vlada sedaj peščica Nemcev, vseh skup jih je v provinciji 1.25%. A kakor da bi bil „Corriere“ od Nemcev podkupljen, prijavil je v zadnji številki notico, ki mora najhladnokrvnejšega Slovenca uveriti, da s to kliko ni mogoče pogajati se.

Ta list toži namreč, da se Italijanom krivica godi, da je ministerstvo preložilo italijansko (sic!) gimnazijo iz Pazina v Pulj, kjer bode nemška. Tej učenosti dostavlja modri nasvet tajnika mestnega magistrata Favettija, kateri je on že pred 30. leti iztuhtal, naj bi se napravile v Trstu, Gorici in Istri italijanske gimnazije, a Slovenci naj pošiljajo svoje otroke v Ljubljano šolat. Je li mogoče večje židovske nesramnosti: v Gorici ne smejo Slovenci imeti nobene pravice razen plačevanja, ker so v manjšini; ker so pa v deželi v večini, naj bi bila gimnazija le laška in svoje otroke naj bi pošiljali v Ljubljano. Tako mora pisati pač le predrzen žid, kateremu

Potem je naglo odjezdil. Abbé Konstantin še toliko časa ni imel, da bi bil njegovemu konju dal košček sladkorja, ali prav za prav tiste koščke sladkorja, kajti imel jih je vedno pet do šest v žepu, misleč, da je vrli konj čez deset dobrih maršev in čez dvajset noči pod milim nebom pač zaslužil to ugodljivost. Sicer pa, odkar je gospa Scottova bivala v gradu, dobil je konj pogostokrat par koščkov sladkorja. Abbé Konstantin je postal cel zapravljiv; čutil se je, kakor da je milijonar in sladkor za Ivanovega konja bil je jedna potratnih zabav. Nekega dne je konju celo hotel povedati običajni svoj govorček: „To je od nove graščakinje Longuevalske. Moli nocoj za njo!“ —

Ob treh prišel je Ivan na župnikov dom in abbé mu je takoj šel nasproti:

„Rekel si mi, da ti je z mano govoriti. Kaj pa je?“

„Osupnilo Vas bode in užalilo, boter, in zato tudi mene žalosti. Prišel sem slovo jemati od Vas.“

„Slovo jemati? Ali pojdeš proč?“

„Da, proč pojdem.“

„Kdaj pa?“

„Še danes . . . čez dve uri.“

„Čez dve uri! Ali nocoj morava še večerjati v gradu.“

„Ravnokar sem pisal gospe Scottovej, opravičujoč se. Odpotovati moram, naj pride, kar hoče.“

„Tako?“

„Tako.“

„Kam pa?“

„V Pariz.“

„V Pariz! A zakaj si tako naglo sklenil?“

„Saj to ni prišlo tako naglo. Dolgo časa sem že mislil na to pot.“

„A ničesar mi nesi povedal o tem! . . . Ivan, to ni kar si bodi . . . ti si mož in jaz nemam več pravice, da bi te imel kot otroka. A to veš, kako te ljubim . . . Ako te kaj skrbi, ako si žalosten, zakaj se mi ne odkriješ? Morebiti ti morem svetovati in pomagati. Ivan, zakaj hočeš v Pariz?“

„Tega Vam nesem nameraval povedati, ker Vas bode užalostilo . . . A pravico imate, da zveste . . . Zato pojdem v Pariz, da se dam upisati v drug polk.“

„V drug polk? Ti hočeš Souvigny ostaviti?“

„Da, to je, Souvigny hočem ostaviti . . . samo za nekaj časa, za malo časa . . . a ostaviti moram Souvigny, ker ga moram.“ (Dalje prih.)

strast odjema vsak čut pravice in poštenega in logičnega mišljenja: a strast vodi v propad — to je naše uverjenje. S temi ljudmi se pač ne da paktirati. Sicer pa tudi z drugo stranko, Ritter-Pajer-Boeckmann, ne kaže bratiti se, ko bi se ona tudi resno od označenih laži-liberalcev ločila. Tudi v tem oziru imamo mnogo britkih skušenj. Najbolje bode: čakati. Če vsa znamenja ne varajo, bodo se tudi goriškimi Slovencem vremena v kratkem zjasnila, tam za Krasom menda že svita dan.

V ponedeljek došel je semkaj Tržaški namestnik baron Pretis de Cognado z vso svojo obitelji in biva v vili Boeckmanna. Kakor znano, bil je nevarno zbolel in išče tukaj zdravlja. Nič ni čuti, mu je-li že bolje ali ne. V sredo došel je sem nadvojvoda Rainer ter si ogledal tukajšnjo vojaško posadko, a na večer je odpotoval v Trst. — Goriška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda skliče v kratkem občni zbor, da izvoli po društvenih določbah stalni odbor. — Čitalnica priredila je v nedeljo 9. t. m. besedo, ki se je prav dobro obnesla, kar se tiče petja in igre, a udeležba ni bila navadno dobra, obiskalo je veselo le kakih 150 oseb. Vsled tega namerava čitalnica prirediti prihodnjo veselo šole v jeseni. Tukajšnji „L'Eco del Littorale“ bil je zaplenjen, ker je opisal pogreb ogerškega ministra Paulerja in njegovo mnenje o židovskih uradnikih. Ti židje so pač povsod priljubljeno ljudstvo!

Iz Gorice 16. maja. (Zopet roman iz življenja.) Še se neso polegali valovi vzbujeni po grofa Savorgnan-a zadevi, kateri je na svojega „prijatelja“ Matiussi-ja in svojo soprogo streljal ter bil v petek od porotnikov jednoglasno nekričnega spoznan in že vzbujajo novi dogodki jednake vrste senzacija po našem mestu ter obračajo zanimanje celega mesta na se. V hotelu „de la Ville“ stanuje že nekaj časa neki gospod J., rojen v Senožečah, prirejen avstrijskemu konsulatu v Marsilji, s svojo soprogo, rojeno v Genovi in dvesta otrokoma, od kojih ima deklica 14 let, deček pa šele 9 mesecev. Prvi dan maja prileti gospa J. na vrt imenovane gostilne ter kliče na pomoč, zanjo pride soprogo in po majhni kontroverzi mej zakonskima bil je čuden prizor končan in ni imel na videz drugih nasledkov. Toda čez osem dnij se je prizor ponovil v še hujši in čudnejši obliki, izvirajoč iz ljubosumnosti vročekrvne Italijanke zoper soprogo, katerega dolži intimnega sporazumljenja s hišino. Posledek tem prizorom je bil ta, da je gospod J. naprosil magistratnega zdravnika in odvetnika Vincija, naj bi duševno stanje njegove soproge preiskovala in opazovala ter se izrekla, ni-li zrela za blaznico. Ko bi bila blazna, poslal bi jo v poseben zavod za take bolnike blizu Gradca. A zdravniki so se v nasprotnem zmislu izrazili in gospa prišla je potem osobno k odvetniku V., katerega je pri tej priliki spoznala ter mu hotela dokazati, da se je je soprogo na ta način le znebiti hotel, in prisvojiti si njen denar in njene dragocenosti. Dr. Vinci zmatra gospo za popolnem zdrave pameti ter jej je obljubil, da jej hoče biti podpora proti takim nakanom. Mej tem pride v njegovo pisarno tudi zdravnik dr. Luzzatto, kateri je vsled daljšega pogovora z imenovano gospo uverjen, da je ona pri čisti pameti. Za njim pride pa v pisarno tudi soprogo J., psuje soprogo ter hoče v pričo imenovanih gospodov dokazati, da je blazna itd.

Nekaj dnij kasneje napoti se gospa J. po nasvetu drugih z babico P. v bližnji Kormin, da bi si najela novo hišino, a soprogo porabi to priliko, da pokliče policijo, češ da je njegova soproga pobrala denar in dragocenosti ter ubežala. Ko se je na večer vrnila, prijela jo je tudi policija ter peljala v hotel, kjer je bila jetnica, kajti pred durmi stala sta dva stražnika, da ni mogla iz sobe. Ko pride na to dr. Vinci v hotel ter poprašuje stražo o gospej, prikaže se gospod J., ki ga prime za vrat ter prične suvati. Toda dr. Vinci se mu postavi v bran, a ko odide po stopnicah, napade ga gospod J. vnovič; kasneje pa ga je hudo psoval na Travniku, kjer ga je slučajno srečal. Tudi babica je dobila svoj del, tako da oba, doktor in babica, gospoda J. tožita, dočim je odvetnik toliko dosegel, da je prišla gospa J. v varstvo v tukajšnjo žensko bolnišnico. Pričakuje se tudi brat imenovane gospe iz Genove, kateri hoče odvetnika podpirati v tem, da bi se nesrečni gospej nobena krivica ne godila.

Torej zopet zanimiva pravda!

Iz Toplice na Dolenjskem 15. maja. [Izv. dop.] Kar smo tako srčno želeli, spolnilo se je. Včeraj bila je volitev novega župana in izvoljen

je bil skoro jednoglasno gospod Kulavic, zdravnik, najemnik kopaljšča, načelnik požarne brambe itd. županom. Gospod Kulavic ima za našo občino, posebno za Toplice, že mnogo zaslug, in s tem, da smo ga županom izvolili, pokazali smo, da znamo ceniti tacega moža. Novega župana čaka mnogo dela, najvažnejše delo bode zidanje šole, katero se že trideset let zida na papirji. Res čudno je, da Toplice, za Rudolfovom najvažnejši kraj na Dolenjskem, še nemajo svojega šolskega poslopja, ko imajo drugje že podžupanije dvo ali trirazredno šolo. Naj tedaj novi gospod župan ne pozabi na zidanje šole, saj vé, kako so mu vsi odborniki v dan volitve šolo na srečo polagali. Kot svetovalci so izvoljeni gg.: Klinc Josip, Gorše Josip, Kulavic Fran, Šušteršič Josip in Nardin Anton. — Naše kopaljšče so nekateri gostje že pohodili. Prva gosta sta bila gospod Ripšel Dragotin iz Vidma in gospod Dermelj Dragotin, nadučitelj iz Cerknice. — Slana je tudi pri nas po vinogradih precejšnjo škodo naredila. Po polji in po travnikih je prav slabo. Pričakovati je slabe letine.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Dornberg na Goriškem 300 gld. kot podporo za škodo, ki jo je zadel, ko se je v oktobru l. l. oblak utrgal.

— (Vabilo) na letošnjo okrajno učiteljsko skupščino za Ljubljanski mestni šolski okraj, katera bode v četrtek 17. dan junija 1886. ob 8. uri dopoldne v mestni dvorani. Dnevni red: 1. Naznanila c. kr. okrajnega šolskega nadzornika o tem, kar je opazoval pri nadziranju. 2. Posvetovanje o načrtu glede prve nemške slovnice za ljudske šole, ki ga je sestavila enketa, onaj po okrajni učiteljski skupščini izvoljena. Poročevalec g. Andrej Žumer. 3. Izbor učnih knjig in beril za šolsko leto 1886/87. 4. Poročilo knjižničnega odbora o stanju in računu okrajne učiteljske knjižnice. Navete o nakupu knjig in učil je po točki 4. knjižničnega reda najkasneje do 14. junija oglašiti imenovanemu odboru. 5. Volitev knjižničnega odbora za šolsko leto 1886/87. 6. Volitev stalnega odbora okrajne učiteljske skupščine. 7. Samostalni nasveti, katere je pismeno oglašiti stalnemu odboru najkasneje do 14. junija.

— (Iz Železnikov:) Tvrška A. in L. Globočnik začela je polagoma odpuščati delavce, ker peša kovačija in je lesna trgovina slaba. Delavci upajo, da jih morda vsprejme firma Ivana Globočnika.

— (V Trst) priplula je v nedeljo opoludne francoska šolska fregata „Iphigenie“, poveljnik Besnard, z 8 kanoni in 500 možmi.

— („Deželne postavbe in ukazi za Kranjsko“) za rabo c. kr. žandarmerije, zove se knjiga, katero sta tiskala, založila in ravnokar izdala gg. Klein in Kovač. Ta knjiga je tretja v tej stroki, katero je uredil vrhovni deželni poveljnik c. kr. žandarmerije podpolkovnik gosp. Gramposich, ki se hvalevredno trudi, da seznanja c. kr. žandarmerijo z deželnimi postavami in ukazi. Knjiga obsega v slovenskem in nemškem jeziku: Razglas deželnega odbora vojvodstva Kranjskega, s katerim se določuje premija za pokončevanje vidre; zakon, s katerim se uvajajo lovske karte za vojvodino Kranjsko; zakon, s katerim se okrajnemu cestnemu odboru Logaškemu, Ložkemu in Ribniškemu daje pravica, pobirati cestarino na cesti, katera z Rakkeka čez Bloško Polico, in ondod drži po jedni strani čez Novo Vas v Ribniško dolino in po drugi strani čez Lož na Babino Polje do hrvaške meje; razglasilo c. kr. deželnega predsednika na Kranjskem, o pobiranju deželne naklade od porabljenih žganih pi-jajč za leto 1885; razpis c. kr. deželne vlade za Kranjsko, o lovskih kartah, katere je izdavat lovs-kemu nadzornemu osebju; zakon, veljaven za vojvodino Kranjsko, o spuščanju zasobnih žrebcev za konjsko plemenitev; zakon, veljaven za vojvodino Kranjsko, o upeljavi občinske takse za zvedenško ogledovanje vsake živali, predno se izda za njo živinski potni list; ukaz c. kr. deželnega predsednika na Kranjskem, obsezajoč predpis o desinfekciji ali razkuženju; razglasilo c. kr. deželnega šolskega sveta, kako je ubraniti, da se ne razširjajo nalezljive bolezni po šolah in razpis c. kr. deželne vlade za Kranjsko, o hrvaških živinskih potnih listih. — Želeti bi bilo, da se to izdavanje postav in ukazov po g. Gramposich-u nadaljuje in tudi občinam bi bila izdaja teh postav zaradi ročne oblike prav priporočati.

— (Razpisano) je mesto davčnega višjega nadzornika, eventualno davčnega nadzornika na Primorskem. Prošnje v 4 tednih na c. kr. finančno ravnateljstvo v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Pariz 18. maja. Grof Pariški povodom svojega odhoda v Lisabon na poroko svoje hčere imel velik vsprejem. Kakor se zagotavlja, bodo radikalci, kadar se zopet snide zbornica, zaradi tega vlado interpelovali ter zahtevali, da se principi iztirajo.

Madrid 18. maja. Novemu kralju bode ime Alfonz trinajsti. V senatu in zbornici izražali oba predsednika in ministerski predsednik svoje veselje na rojstvu kralja ter zagotavljali zvestobo vseh Španjcev, ki bodo vladarja kot zastopnika miru in redu ščitili. Te izjave vsprejele so se z navdušenim odobravanjem.

Levov 17. maja. V najživahnejem delu mesta podrla se stena trinadstropne hiše po vsej dolgosti. Se je li kdo ponesrečil, videlo se bode tedaj, ko se odpravijo podrtine. Od prebivalcev v hiši se nihče ponesrečil.

Madrid 17. maja. Kraljica porodila princa.

London 17. maja. Gladstone izrazil je nado, da bodo nove volitve njegovi irski predlogi ugodne.

Rim 17. maja. Izvestje o koleri: V Benetkah 4 zboleli, 4 umrli; v Bari 6 zbolelo, 4 umrli.

Zahvala.

Akad. društvo „Triglav“ dobilo je letos iz domovine precej podpore, koja je omogočila, da se je društvena desetletnica na sijajen način praznovala ter i knjižnica zdatno pomnožila. Odboru je prijetna dolžnost zahvaliti se koncem prvega tečaja vsem častitim gospodom podpornikom. Darovali so č. gg.: deželni poslanci: Jerman 10 gld., Dominkuš, Kuvkovec, Radač, dr. Josip Vošnjak po 5 gld.; državni poslanci: Raič, baron Goedel, M. Vošnjak po 5 gld.; dr. Geršak v Ormuži, dekan Bohinc v Braslovčah, Ferdo Souvan v Ljubljani, prof. Rutar v Spletju, Luka Svetec v Litiji, prof. Turkuš v Gradci, slav. Ormuška čitalnica, dr. Slanec v Rudolfovem, dr. Serbec v Celji, župnik Balon na Vranskem, Ivan Hribar v Ljubljani po 5 gld.; J. Gabršek na Vranskem, gimn. vodja Bradaška v Gradci, dr. Požar v Ljubljani, veleučeni prof. dr. Krek v Gradci, dr. Ploj v Ptuj, Komel pl. Sočeban v Gradci po 3 gld.; Veršec v Sevnici, sup. prof. Fön v Gradci, dr. Muršec po 2 gld.; prof. Hauptman, sup. prof. Rojnik, drda. med. Fran Božič in Alojzij Homan, stud. iur. Janežič po 1 gld.

Društveni knjižnici darovali so gg.: stud. iur. Blaž 25 knjig in 1 listino Zajčkega samostana; Iven Lipold v Mozirji 2 knjigi; Drg. Sigl v Slatini 4 knjige; Fran Žuža 1 rodoslovnico Celjskih grofov.

Za vse te blagodušne darove izreka najsrčnejšo svojo zahvalo

V Gradci, meseca maja 1886.

Zahvala.

Spet prijela je podpiralna zaloga slovenskih vseučiliščnikov v Gradci sledeče darove:

Slavna posojilnica Mariborska darovala je blagodušen dar 50 gld.; nadalje darovala sta gosp. Josip Jerman, dež. poslanec in c. svetnik v Gradci, 5 gld., in gosp. Fran Bradaška, kr. gimn. vodja v pok. v Gradci, 1 gld.

Podpisani odbor izreka vsem tem dobrotnikom iskreno zahvalo.

V Gradci, dné 14. maja 1886.

Za odbor:

Blagajnik: Predsednik:
vl. sv. dr. H. Bidermann l. r., dr. Gregor Krek l. r.,
c. kr. vseučilišni profesor. c. kr. vseučilišni profesor.

Lek v dober kup. Bolujočim na želodci priporočati so pristni „Moll-ovi Seidlitz-praški“, kateri imajo poleg nizke cene najboljši lekarski uspeh. Skatljica z navodom uporabe 1 gld. a. v. Vsak dan jih razpošilja po poštne povzetji A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njega varstveno znamko in opdpisom. 1 (20-4)

Poslano.

Vsakdo more biti zdrav in doseči visoko starost, ako skrbi za svoje telo. Največ boleznj izvira iz krvi, tedaj je dolžnost slednjega, na to obračati največ pozornost. Našim preiskavanjem in dolgoletnim skušnjam se je posrečilo izumiti taka sredstva, katera hitro in brez zlih nasledkov čistijo kri, krepé njen pravi tok. Naša zdravilna metoda je priznana in je že bila večkrat odlikovana z redi in zlatimi kolajnami. Ozdravljamo z vspehom **bolezni, ki izvirajo iz spridene krvi (brez živega srebra), žalostne nasledke skrivnih navad, nadalje slabotno stanje, kožne bolezni, še tako zastarane rane, grlate, izpadanje las, trganje in revmatizem, vse ženske bolezni. Trakuljo odstranimo po posebnej metodi, celo pri otrocih v malo urah. Kiloze ozdravimo na racionalni način z našimi po novejših metodah napravljenimi pasovi za kiloze, sicer počasi ali gotovo. Prosimo pošiljati zaupna pisma z obširnimi popisom boleznj s poštno znamko za odgovor.** (709-23)

Privatna klinika „Freisai“ v Solnogradu (Avstrija).

Tujci:

17. maja.
 Pri Slovci: Rosen z Dunaja. — Sidroy iz Prage.
 — Deutsch iz Gradca. — Maisel z Dunaja. — Podobnik
 iz Zagreba. — Wran iz Budimpešte. — Pipan, Rassmann
 iz Trsta.

Meteorološko poročilo.

Den	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
17. maja.	7. zjutraj	743.82 mm.	4.8° C	sl. jz.	megla	
	2. pop.	741.60 mm.	16.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.72 mm.	10.6° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 10.7°, za 3.7° pod normalom

Dunajska borza

dné 18. maja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	20	kr.
Srebrna renta	85		40	
Zlata renta	115		70	
5% marcna renta	101		50	
Akcije narodne banke	877		—	
Kreditne akcije	282		40	
London	126		85	
Srebro	—		—	
Napol	10		04 1/2	
C. kr. cekini	5		96	
Nemške marke	62		05	
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	129	50
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	171	25
Ogrska zlata renta 4%	104		40	
Ogrska papirna renta 5%	94		95	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105		20	
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125		75	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119		50	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98		70	
Kreditne srečke	100	gld.	175	50
Rudolfove srečke	10		18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120		115	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	202		75	

Vsem svojim prijateljem in znancem naznanjam, da sem jaz iz dobrote prepustil svojemu sinu vse svoje premoženje, katero sem si pridobil v mnogih letih in to s krvavimi žulji. Zdaj sem pa po dobroti drugih ljudi znova začel svoje rokodelstvo, ker me je preveč v srce žalilo, da bi moral svojega lastnega sina in njegovo nevesto za potrebno hrano prositi na svoje stare dni. Upam tedaj, da me bodo tudi moji stari prijatelji in naročniki obiskovali, kajti hočem vsem z dobrim in najcenejšim delom postreči. Stanujem na Rimskejši cesti, v Križanskejši hiši št. 3, tik Baumgartnerjeve hiše.

Fran Šafec,

(363) kolarski mojster v Ljubljani.

Na Raki, pri župnijski cerkvi, tik okrajne ceste, daje se cela

hiša,

pripravna za prodajalnico, mesarijo ali za krčmo, z ugodnimi pogoji takoj v najem. — Natančneje pove posestnik Fran Brudar na Raki. (361—1)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotržnicah knjiga:

Odkritje Amerike.

Prevedel

H. Majar.

Trije deli, 436 strani, 8°. Vsi trije zvezki v platno skupe vezani 1 gld. 60 kr., po pošti 10 kr. več; posamični zvezki pa po 60 kr., oziroma po pošti 65 kr.

Ta knjiga je lep dar slovenski mladini. Vsak prijatelj naše mladine in književnosti naše bode sategadelj hvaličen franciskanskemu patru Hrizogonu Majarju, da je lepo knjigo Campejevo priredil slovenski mladini.

Ig. pl. Kleinmayr et Fed. Bamberg
 knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(354—1)

Hiša in pekarija

z vso pripravo, na najboljšem prostoru v Kamniku, Pošne ulice št. 4.

se dá v najem.

Natančneje pri lastnici v istej hiši. (349—3)

Najprijetnejša toaletna voda in ob enem fini parfum je:

Dr. Leyer-jeva

Kolinska voda iz smrekovih igel,

ki je osvežujoča, kakor gozdni zrak, okrepujoča za vsakdanje umivanje in v kopaljih, razkuževajoča za čiščenje zob, okrevalno sredstvo za trpeče na živcih in h kratku fini parfum za žepne robce in sobe. Cela steklenica s patentovanim zamaškom 80 kr., pol steklenice 40 kr.

Zaloga v Ljubljani pri gospodih: Vaso Petričič, Eduard Mahr, Gabrijel Piccoli, lekar.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna

Rogaška

slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.

Z vinom mešana prijetna hladna pijača. (149—6)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri g. Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlasser-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

Ljubljanski parni mlin.

Da olajšamo p. n. občinstvu kupovanje naše moke, otvorili smo z današnjim dnem

zalogo moke

v mestu, na oglu Medárskih in Lingarjevih ulic, (poprej loterijska kolektura).

Prodavala se bode moka pa še nadalje nespremenjeno tudi v mlinu.

V LJUBLJANI, 15. maja 1886.

Kranjska industrijska družba.

(358—2)